

ולבן התגירו בישראל קורות רבים, עד שהחלה יכפה הארץ, והי הפתחתונה נחשכה ונפללה לארץ, ומהען העליון הסתלק כמו מקדם, מושם שמלכות אדום אדורם החזקה, וישראל חזרו לסתוריהם.

ועל ה' זאת בית שני נחרב, וכל אומם תריסר שבטים שלה ביחסון מchnותיהם הם בגאות של מלכות אדום, ומהען העליון הסתלק מאותו מעין שעמד עלייה, כמו שנאמר (ישעה י"ז) הצדיק אבד, אבד אותו מקוּן עליון שהיה שופע ומושך מלמעלה. (קרובות ג' ו Dolim ומלכות ק' שטחה עליים, ולאחר שחזרו בתשובה, החזק עלייהם והתקייטו אותם, ומשום שישראל חזרו לסתוריהם, מלבות אדום והתחזקה ובית שני נחרב, והוא החזונה נחשכה ופלה לא-ארץ, ומהען העליון הסתלק מאותו מעין שעמד עלייה, כמו שנאמר הצדיק אבד, אבד אותו מעון של המקור העליון שהיה שופע ומושך עליו מלמעלה. מה הטעמי מושם שהוחש בכה הארץ).

ואו היה פרוד בה"א, בית שני, והיא בגאות אדום, בכל אומות תריסר שבטים (שלה) ומינותם שליהם, שניים עשר שבטים עולים לחשבון גדול, ועל שסוד (על זה סוד) של ה' היה בהם בכל אותו על זה סוד של ה' בכל אותו חשבון, (ח"נ) נמשכה הגלות. סוד הנטדות לחכמי הלב נמסר. עשרה שבטים אלף שניים, שני שבטים מאתים שנה. התחליו הרמות לפל, פחה ואמר, (איכה א') בכיה תפאה בלילה ודרמתה על לחייה. לסתוקה תריסר שבטין דגולתא, ליליא יתחשה לישראל, עד די-תעד ווא"ו, לזמן שתין ושית שניין.

לכתר תריסר שבטין, דאיןון אלף ומאתן וא"ו לזמן שנים ותש שנים. לאחר שנים עשר שבטים, שהם נחשך לישראל, עד שיתעורר.

על דא, אתגרו בהו בישראל קרבין סגיין, עד דהחשך יכפה הארץ, וזה מתאה אתחשך, ונפלת לא-רעא, ונביעו עלאה אסתלק כמלך דין, בגין דמלכות אדום אתתקף, ויישראל אהדרו לסתורנייה.

על דא ה', בית שני אתחרב, וכל איןון תריסר שבטין דילה, בחושבן משני דילהון, איןון בגולותא דמלכות אדום. ונביעו עלאה, אסתלק מההוא נבייע, דקיימא עלה, כמה דאת אמר, (ישעה י"ז) הצדיק אבד, אבד ההוא נביעו דמקורה עלאה, דתוה נגיד ומשיך מלעילא. (נ"א קרבין סגיאן ומלבותו וו שלטה עליוו לבתר ותדרו בתיבותה אתתקפו עליוו ואתקפיו לוון ובגין דישראל הדרו לכרתנייה מלבות אדום אתתקף וכות שני אהחרב וה"א תהאה אתחשכת ונפלת לא-רעא ונביעו עלאה אסתלק מההוא מבועא דקיימא עליה כמה דאות אמר הצדיק אבד, אבד ההוא נביעו דמקורה עלאה דתוה נגידו ומשיך עליה מלעילא, מא טעם, בניו דתחשך ובכה הארץ).

יבגין קוה פרודא בה"א, בית שני, ואידי בגולותא דאדום, בכל איןון תריסר שבטין (נ"א דילה) ומשני דילהון, תריסר שבטין סליקין לחושבן סגי, ועל דרזא (נ"א ועל דרא דה' קוה בהו בכל ההוא, (נ"א ועל דרא דה' בכל ההוא) חשבנא, (נ"א חשבנא) גולותא אתmesh.

רוא דרזין לחכמי לבא אתmesh. עשר שבטין אלף שניין, תרין שבטין מאון שניין. שאריו דמעין למנפל, פמח ואמר, (איכה א') בכו התבאה בלילה ודמעתה על לחייה. לסתוקה תריסר שבטין דגולתא, ליליא יתחשה לישראל, עד די-תעד ווא"ו, לזמן שתין ושית שניין.

לכתר תריסר שבטין, דאיןון אלף ומאתן אלף ומאתים שנים גלות, ואחר שנים ושש שנים בחשך הלילה, אז (ירא ט) זכרתי את